

НАПРЯМКИ І ВАРІАНТИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ БІЗНЕСУ

Бондар Андрій

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри економіки та
економічної теорії Білан О.С.)

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ ТА ВИКОРИСТАННЯМ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах посилення конкуренції на світовому та вітчизняному ринках великого значення набувають питання стійкого розвитку підприємств. У зв'язку з цим, варто звернути увагу на вирішення проблеми формування і ефективного використання виробничого потенціалу, адже саме він забезпечує результативність діяльності компанії.

Варто зазначити, що виробничий потенціал промислового підприємства – це складна, організована, динамічна система, яка формується з множини елементів, що перебувають у взаємозв'язку та взаємодії і виконують різні функції в процесі виготовлення продукції необхідної кількості та якості і в терміни, визначені ринком [3].

Важливими питаннями, які необхідно вирішити для підвищення ефективності використання виробничого потенціалу, є розробка економічних механізмів управління, що потребує поглиблених досліджень в напрямках пошуку адекватних сучасним умовам форм і методів управління виробничим потенціалом.

Якісне нарощування виробничого потенціалу неможливе без впровадження ефективності системи управління. У зв'язку з цим постає необхідність оцінки техніко-технологічного потенціалу підприємства, який є основою виробничого. Така оцінка проводиться з метою виявлення можливих перспектив розвитку та вдосконалення підприємства [2].

Удосконалення системи управління виробничим потенціалом підприємства має відбуватися за такими основними напрямками:

1) удосконалення організаційної структури управління виробничим потенціалом підприємства;

2) оптимізація організації менеджменту і бізнес-процесів через поліпшення системи планування, обліку і контролю за основними показниками виробничого потенціалу підприємства;

3) удосконалення управління виробничими ресурсами і запасами;

4) підвищення ефективності управління інноваційними процесами на підприємстві, поліпшення якості продукції.

Удосконалення організаційної структури управління формуванням та використанням виробничого потенціалу підприємства означає насамперед необхідність встановлення оптимальної чисельності та структури управлінського апарату підприємства, а також чисельності працівників виробничих відділів та підрозділів згідно з реальними потребами підприємства. Поліпшити систему планування, обліку і контролю за основними показниками виробничого потенціалу підприємства можна за допомогою впровадження ефективної системи планування, мотивації, внутрішнього контролю, розвитку комп'ютерних мереж зв'язку, застосування сучасних програмних засобів.

Організація автоматизованої системи збирання і обробки економічної інформації також є одним із напрямків удосконалення системи управління, що сприяє побудові раціональної структури апарату управління підприємством і більш ефективному його використанню для виробничих цілей.

При цьому стратегія удосконалення системи управління формуванням та використанням виробничого потенціалу підприємства повинна зосереджуватися на: цілях розвитку і порядку удосконалення комплексної системи управління підприємством і його складовими частинами для забезпечення ефективних рішень і взаємного погодження інформаційних потоків і процесів прийняття рішень, а також організаційних, кадрових і технічних рішень.

Варто зазначити, що в сучасних умовах формування інформаційного забезпечення компанії та підвищення наукового рівня планування із застосуванням інформаційних технологій є одним з найважливіших напрямків удосконалення форм і методів управління ресурсами підприємства. При цьому важливим показником підвищення рівня ефективності управління формуванням та використанням виробничого потенціалу є зростання та покращення основних засобів підприємства, зростання обсягів виробленої продукції (виконаних робіт, наданих послуг).

Окрім того, одним із головних факторів підвищення ефективності управління формуванням та використанням виробничого потенціалу є оновлення та технічне вдосконалення основних засобів. Адже впровадження досягнень науково-технічного прогресу дозволяє підвищити рівень механізації та автоматизації виробництва, продуктивності праці сприяє економії матеріальних витрат, підвищує культуру та безпеку виробництва.

Необхідно враховувати, що ефективне використання оборотних засобів є також одним із першочергових завдань кожної компанії в сучасних умовах.

Прискорення оборотності оборотних засобів дає змогу зекономити значні суми і збільшити обсяги виробництва та реалізації продукції без додаткових фінансових ресурсів. Отже, функціонування системи управління потенціалом підприємства досить складне та багатогранне і повинне враховувати перелічені особливості.

Підвищення ефективності використання виробничого потенціалу підприємства сприятиме зростанню продуктивності промислового виробництва галузі, а отже, збільшенню обсягів і накопиченню інвестиційних ресурсів для забезпечення розширеного відтворення, тобто динамічного розвитку економічної системи в цілому [1].

Використані джерела

1. Бойківська Г.М. Теоретичні засади формування та використання виробничого потенціалу підприємств. Економіка і суспільство. Серія: економіка та управління підприємствами. 2016. Випуск 3. С. 140–146. URL: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/3_ukr/25.pdf.

2. Мацко Н.Г. Управління розвитком виробничого потенціалу промислового підприємства. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: економічні науки. 2017. Випуск 23, Ч.2. С. 69-72. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhd_u_en_2017_23%282%29_17.

3. Пузирьова П.В. Теоретичні аспекти відтворення та розвитку виробничого потенціалу підприємства URL: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/PPEI/article/download/364/353>

Бригадир Богдан

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н, доцент кафедри економіки та економічної теорії Лотиш О.Я.)

ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ

Проблеми ролі і місця людини в усі часи викликали підвищений інтерес учених. Творець економічної науки Адам Сміт в праці «Дослідження про природу і причини багатства народів» писав, що вирішальне значення у створенні багатства належить саме працівникові, його навичкам та здібностям. Д. Рікардо пов'язував відставання країн в економічному розвитку з недостатньою освіченістю населення. Дж. Мілль, представник класичної школи політекономії, вважав, що «сама людська особа... не є капіталом... Але її набуті здібності, що виступають тільки як засіб і реалізуються тільки через працю, на всіх підставах можна віднести до категорії капіталу" [1, с.47].

У 20-х роках ХХ ст. вчений-економіст С. Г. Струмилін започаткував